

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazeta“ este de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, F6i'a, candu concedu ajut6riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu s6u 2 1/2 galbini mon. sunat6ria.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala 6 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 98.

BRASIOVU, 27/15 Decembre

1877.

Tiparirea numerului presinte s'a intardiata din caus'a serbatoriloru personalului tipograficu.

Resbelulu.

Brasiovu, in 26 Decembre n.

Armat'a romana nu va inainta cu russia spre Adrianopolu, ea va remane in Bulgari'a. Guvernulu a facutu cunoscentu camerei si senatului nouile dispositiuni prin urmatoriulu raportu telegraficu dela Turnu-Magurele: „O parte din armatele nostre va ocupa Plevn'a, Nicopoli si cetatile luate de noi pe marginea Dunarii. Grosulu trupeloru, compuse de doue divisiuni, a pornitu spre Vidinu. O divisiune trece Dunarea inapoi, escortandu pe prizonieri si merge apoi a ocupa line'a Giurgiu-Calarasi. Divisiunea V-a este asediata la Calafatu ca reserva. Ea va coopera in contra Vidinului cu celelalte doue divisiuni din partea dreapta.

Romanii mergu der' se ia Vidinulu. Corpulu de operatiune romanu in contra Vidinului va fi compus prin urmare din vreo 30000 6meni totu soldati bravi probati in lupta. Ante-posturile de cavaleria de sub comand'a maiorului Teutu au ocupatu deja in 21. l. c. Arcer-Palanka, care fusese parasita de turci.

Pana acuma inca nu s'a spusu nimicu in modu oficial despre o viitoare cooperatiune a serbiloru cu trupele romane, cu tote aceste pare a fi lucru otaritu, ca o parte a armatei serbesci, corpulu dela Timocu comandatu de colonelulu Horvatovici, se va uni cu armat'a romana si voru ataca impreuna Vidinulu. Ante-posturile serbesci au trecut deja de Adli'a si se apropia de ante-posturile trupeloru romane. Partea cealalta a armatei serbesci, corpulu dela Morav'a sub comand'a colonelului Lesjanin 'si va dirige operatiunile spre Pirot si Sofia. Corpulu lui Lesjanin a pornitu deja dela Babinaglav'a spre Pirot, scopulu lui este de a ataca armat'a turcesca dela Sofi'a din costa, pre candu colonele ruseseci o amenintia in frontu. Turcii sunt forte ingrijati de s6rtea armatei lor dela Sofi'a si facu pregatiri seriose pentru ca se se p6ta retrage fora pericolu la Salonichi.

Primulu faptu de arme de 6recare insemnatate alu serbiloru a fostu luarea cu assaltu a defileului sf. Nicolae. Garnison'a turcesca a acestui defileu a fostu compusa dintr'unu batalionu de nizami si 30 cerchezi; turcii au resistatu in timpu de 1 6ra cu cerbicia; perderile lor au fostu de 5 morti si cativa raniti, ale serbiloru de 16 6meni morti si raniti.

Dislocatiunea trupeloru russo-romane dupa caderea Plevnei a silitu si pe turci se'si schimbe planulu de aperare. Trupele ruseseci dela Plevn'a devenindu disponibile si fiindu indreptate la ostu si sudu in ajutoriulu armatelor de operatiune, era de prevediutu, ca turcii la numeru multu mai inferiori, nu voru mai pot6 reziste in campu liberu col6neloru ruseseci. Marele consiliu de resbeln turcescu a decisu prin urmare, ca armat'a lui Suleiman-pasi'a, dupa ce va fi lasatu garnis6nele necesarie in fortaretie, se se retraga peste Balcani in Rumeli'a spre aperarea linieloru de operatiune dela Adrianopolu.

Suleiman-pasi'a se afla in Constantinopolu, unde se dice, ca va organiza nou'a linea de aperare. Cu retragerea armatei lui din Bulgari'a resbelulu intra intr'o noua fasa. Cuadrilaterulu Rusciucu, Silistri'a, Siuml'a si Varn'a a ramasu numai in aperarea miceloru garnis6ne din fortaretie. Spre a le tien6 pe aceste in respectu, ajungu 100,000 6meni. Cu numerulu acest'a de trupe se potu incungiura tote patru fortaretie, 6r' tote celelalte trupe disponibile potu fi indreptate peste Balcani spre Adrianopolu. Turcii 'si voru da tote silintiele possibile in aperarea acestei cetati, cu tote aceste inse nu credem ca se mai pota face din Adriano-

polu a dou'a Plevna, cumu spera turcofilii. Russia au invetiata minte, nu le mai lasa turciloru timpu ca se'si concentre fortiele din nou.

Reproducemu mai la vale o relatiune oficiale din „Monitoriulu Romaniei“, care, contra scriitoru de pana aci, arata, ca Osman-pasi'a s'a predatu romaniloru si ca trupele romane au fostu, cari au intratu mai intaiu in Plevn'a.

Generalulu Nicolae Golescu,

marele patriotu, ilustrulu cetatianu alu Romaniei, nobilulu si curagiosulu luptatoriu pentru libertatea si independentia romana, fostu locoteninte domnescu, fostu ministru si inspectoru generalu alu gardei cetatianesci, distinsulu membru din stralucita familia a Golesciloru, care s'a sacrificatu pentru binele tierii, a repausatu in 10/22 Decembre in domiciliulu seu din Bucuresci.

Ceea ce a fostu Nicolae Golescu pentru romani se pot6 ved6 din urmat6rea scris6re, care ia adresat'o ministru-presiedinte I. C. Bratianu cateva dile inainte de m6rtea s'a, in 18 Dec., din Turnu-Magurele:

„Domnului Nicolae Golescu.“

„Retienutu pe patulu de dorere, n'ai potutu lua parte si astepta luptele ce a avutu a sustiene tier'a. Anim'a Romaniei intregi inse, in aceste mari evenimente, s'a intorsu necontenitu spre domni'a-t'a, initiatoriulu si antaiulu ei conducatoriu pe calea, care a dusu la independentia si la gloria. Ca presiedinte alu consiliului si ca romanu, venu a-ti aduce omagie mele cu ocaziunea serbatorii de astadi.

I. C. Bratianu.“

Camer'a romana a votatu in siedint'a din 12/24 Decembre, ca fratii Golesci au binemeritatu dela patria, totodata a otaritu, ca inmormentarea generalului se se faca cu spesele statului si ca bustulu lui se se puna la tribun'a camerei. Representantii poporului au asistatu in corpore la inmormentarea generalului Golescu, care avu locu Marti in 24 l. c.

Aceste sunt semnele de iubire si veneratiune, ce le-a depusu natiunea intristata pe mormentulu marelui si memoritoriului ei fiu!

Telegramele „Gazetei Transilvaniei.“

Bucuresci, 25 Decembre, s6r'a. Ceremonia funebra a marelui patriotu romanu Nicolae Golescu s'a seversitu astadi cu pompa grandioasa. Camer'a si senatulu au asistatu in corpore.

Bucuresci, 26. Decembre, 10 6re a. m. Domnitoriulu Romaniloru va sosi mane (Joi) in capitala impreuna cu trofeele armatei romane castigate pe campulu de on6re.

Eroiculu capitanu Groz'a a fostu impamentenitu eri intre aplausele unanime ale deputatiloru adunarei nationale,

Serbii au incungiuratu cetatea Nisch.

La situatiune.

Brasiovu, 26 Decembre n.

Ministruulu Tisza a fostu la Vien'a in caus'a tarifului vamalu, dicu unii, altii cu „Hon“ in

frunte sustienu, ca ministruulu-presiedinte a mersu in capital'a Austriei numai pentru ca se se informeze despre situatiunea politica, despre mersulu afaceriloru esterne ale monarchiei. Fia cumu va fi, noi nu ne miramu, ca dlu Tisza a simtitu necesitatea de a se intalni cu contele Andrasy. Au nu sunt destulu de grave esperiintiele, ce le-a facutu dlu Tisza in dilele din urma? Ce ar' da elu se pota face ca politic'a lui Andrasy se ia o directiune espressa turcofila numai pentru cateva s6ptemani! De cate griji nu ar' scapa atunci ministruulu-presiedinte ungaru! Din norocire s'a mai asediatu puginu turcomani'a, suprafaci'a este mai linistita, der' in fundu ferbe si colcaie cu atatu mai tare.

Amenintiarile cu sistarea dreptului de intrunire inca s'au mai asediatu si oficiosii au buna sperantia, ca nu se voru mai intempla scandaluri ca celu din 16 l. c. si ca „agitatiunile extreme“ voru inceta. Ar' fi si timpulu, ca-ci cumu sciu istorisi foile berlinese manifestatiunea turco-maghiara ar' fi produsu 6rasi multu sange reu in cercurile vieneze si imperatulu, care e la G6d6ll6, ar' fi decisu se paras6sca Ungari'a in casu, candu s'ar' repeti scandalulu.

Eroulu scandalului turco-maghiaru V6rhovay nu a scapatu cu tote aceste de s6rtea celu astepta. Elu a fostu arestatu pentru crim'a de revolta (l6zad6s). Multi martori au fostu deja ascultati, intre cari Otto Hermann si Helfy. Disamu, ca acuma nu mai e gluma cu cercetarea.

Decamdata a intratu o mica pauza in afacerile interne din caus'a serbatoriloru, peste curundu se voru face gratulatiunile indatinatate de anulu nou si apoi joculu va incepe din nou.

Ce potemu astepta dela diu'a viit6re atunci, candu pasiunile cresc din minuta in minuta, candu maliti'a si minciun'a nerusinata le nutresce necoutenitu? Unu esemplu dintre cele multe: Foile turcomane aducu scirea, ca mitropolitulu-primatu alu Romaniei ar' fi exprimat facia de imperatulu Alesandru, candu l'a salutatu la gar'a din Bucuresci speranti'a, ca armat'a rusesca va ocupa in scurtu impreuna cu romanii si Transilvani'a si Bucovin'a, tocmai asia precumu au ocupatu Bulgari'a. Auditi acolo! Unu mitropolitu, presiedintele senatului romanu se pota fi tienutu de capabilu a comite o asemenea negliobia, pe care nici celu din urma notariu de pe sate nu ar' fi in stare se-o facea!?

Din comitatulu Brasiovu, 24. Dec.

(Adunarea nouei reprezentantie a comitatului Brasiovu, tienuta la 21 si 23 Decembre.) La 21 Dec. 10 6re din di, fiindu chiamatu comitele supremu Iuliu de Szentivanyi la siedintia, elu apar6 in sala adunarei intre aclamari de „se traiesca“ si dechise adunarea cu o vorbire bine intemeiata, in care facu una revista despre insemnatatea legiloru mai noue; si apoi indrumandu adunarea nouei reprezentantie a comitatului la greau'a misiune ce o astepta, dede cetire consensuatiunei membriloru si apoi dechiar6 nou'a reprezentantia a comitatului de constituita.

In urm'a acestor'a reprezentanti'a purcesse la alegerea deosebiteloru comisiuni permanente. Asia se alesse:

1. Comitetulu permanentu cu 14 membri, intre cari trei romani si anume: I. T. Popoviciu comerciantu, Ludovicu Romanu capitanu c. r. in pensiune si Voicu Rosculetiu economu.

2. Comisiunea verificat6ria si recensat6ria. Romani in cea de antaia: avocatulu Nicolau Strevoiu, langa cari dlu comite supremu mai denumi intre cei patru, a caroru denumire avu s'o face d-sa, pe directorulu sc6leloru centrali romane de aici Dr. Ioanu Mesiota; in a dou'a se alese comerciantulu romanu George B. Poppu.

Se alesera 15 asessori onorari la sedri'a e, intre cari doi romani: avocatulu Octavirescu si preotulu Alexe Verzea.

Comitetulu centralu pentru alegerile dietali, compozatoriu din 16 membri, intre cari unu singuru: Voicu Rosculetiu.

Sortindu-se 5 membrii din comisiunea administrativa, acestia fura realesi, intre ei si Dr. Ioanu Mesiota.

In fine se alesera in comisiunea candidat'oria trei membrii, toti trei sassi si anume; cordovangiulu Iosifu Dück, argintariulu Carolu Resch si preotulu luteranu Ioane Imrich. — Comitetele supremu denumi din partea sa in acésta comisiune pe sub-colonelulu c. r. in pensiu Carolu Schobeln, pe inginerulu Mauritiu Perczel si pe judele de cercu Iosifu Popu.

In 22 Dec. se facura alegerile de ampoiati, alu caroru resultatu s'a publicatu in numerulu trecutulu.

Cu aceste asi incheié reportulu presentu, déca „Kronstädter Ztg.“ nu m'ar' silí se facu in interessulu adevéruului unele reflexiuni la reportulu ei despre trecutele alegeri municipali.

Acésta fóia este necajita asupra comitelui supremu, ca din partea sa denumi in comisiunea candidat'oria pe susu numiti domni. Necasulu ei se vérsa mai cu seama asupra celoru doi domni din urma, ca-ci aceia n'ar' fi stabili cu domiciliulu in Brasiovu si totusi fura designati prin comitele la o functiune atatu de insemnata, cum este cea a candidat'oriei.

Ei bine domniloru dela „Kronst. Ztg.“ amaratiunea Dvóstre se pare ca provine de acolo, ca alegerile nu au reesitu din firu in peru dupa pof'ta Dvóstre; se vede ca ve inghimpa in ochi, ca la officiolatu au intratu trei romani, pre candu Dvóstra erati invetiati de a avé ampoiati numai de sassi. Candidatiunea noi inse o tienemu ca a fostu drépta. Déca s'au candidatulu la trei posturi numai romani si a trebuitu se résa romani, acést'a a fostu, credemu, unu actu de dreptate si ecuitate din partea comisiunei candidat'oriei. Au nu aflati Dvóstra a fi lucru dreptu si ecuitabilu, cá se fia d. e. la scaunulu orfanalu si unu asessoru romanu, care cunósce perfectu limb'a poporului si scrisóra romanésca? De ce ve amariti asupra acelu membru ai comisiunei candidat'oriei, cari si-au implinitu chiamarea cu conscientiositate si nu au facutu politica sasésca?

Nu vremu se ne facemu avocatulu nimenuia, inse in interessulu adevéruului trebuie se spunemu, ca candidat'iuéa asiá dupa cum s'a facutu, a tienutu contu de factorii necessari de observatu la compunerea unui bunu officiolatu si unui bunu scaunu orfanalu. Ca membrulu romanu din comisiunea candidat'oria nu este inradecinat in Brassiovu, aceea o concedemu, inse se ne concéda si domni dela „Kr. Ztg.“, ca acelu membru alu comisiunei, carele in officiu seu de 6 ani in Brasiovu a avutu ocaziune de a cunósce in persóna si si dupa calificatiune pe fia-care candidatulu, apoi a cunósce si lipsele comitatului; acelu membru, pe carele pentru activitatea sa officiósá chiaru „Kronst. Ztg.“ nu odata l'a laudatu, si carele de 16 ani servesce in officie de statu, va fi sciindu si elu se judece, ce calificatiune are de lipsa d. e. unu notariu comitatensu, unu szolgabirou, unu asessoru la sedri'a orfauale s. a. de nu mai bine, déra de bna séma asiá de bine, cum o póte face acést'a unu industriasiu ori chiaru si unu preotu sasésca. Éra Dlu Mauritiu Perczel petrece de mai multi ani in acestu comitatu, cunósce relatiunile si pe ómeni, pentru ce dér se n'aiba calificatiune asemenea membriloru alesi in comisiunea candidat'oria?

Noi suntemu de parere, ca membrii denumiti au avtu calificatiune superióra celoru alesi chiaru si déca acést'a n'ar' conveni lui „Kr. Ztg.“ Pe lenga tóta amaraciunea acestei foi noi numai multiu-mitori potemu fi dlui comite supremu pentru denumirile facute din partea d-sale in comisiunea candidat'oria.

Éra domniloru pe cari ii ataca „Kr. Ztg.“ fia-le de satisfactiune convingerea de a-si fi implinitu missiunea cu conscientiositate. g. s.

Din Crisian'a, 12. Dec. 1877.

I. Mórtea prematura a episcopului Ioanu Olteanu á produsu cu atatu mai mare consternatiune si ingrigire in clerulu diecesei gr. cat. de Orade'a-mare, cu catu se sustiene mai tare faim'a deprimetoria, ca repausatulu aru fi lasatu datorii enorme, prin care aru fi atacate chiaru si

fundatiunile diecesane. Acést'a faima, trecuta si in foi'a filoromana „Osten“ din Vien'a, nelinistesce spiritele diecesaniloru cu atatu mai vertosu, ca inca de multisioru se sioptea prin tóte anghinrile diecesei, ca episcopulu Olteanu ar' fi incarcatu de datorie, despre care se facuse vorba si in foile publice („Gaz. Trans.“), unde se insirase si cifre, cari nici pana astadi nu s'au demintitu in modu autenticu. É dreptu ca in Nr. 61. alu Gazetei cutare clientu reu informatu alu episcopulu s'a incercatu se escuse datoriiile, déra nu a cutesatu se le negu directu, asia catu episcopulu aru fi potutu esclamá, „feresce-me dómne de amici, ca de inimici me voiu feri si eu“ ér, publiculu s'a intaritu si mai multu in temerile sale. Nu se scie, ca binevoitorele reflexiuni ale Gazetei se fia aflatu ascultare la locurile competente, cá se se fia intreprinsu pasii cuviintiosi de assecurare.

Cumca repausatulu episcopu a trebuitu se aiba datorii fórté mari, se vede apriatu din acea impregiurare scandalósá, ca in Beiusiu inca pana érá in agonia, au acursu unii advocati cu esecutori judecatorésca, spre a assecurá pretensiunile clientiloru loru, érá in Orade'a-mare, indata ce s'a latitu vestea despre mórte-i s'au cuprinsu prin esecutiune judecatorésca tóte mobiliále din curtea episcopésca pana si caii de parada, cu care mersese frateseu dela Beiusiu, spre a procurá cele necesari pentru inmormentare. In dómniulu episcopescu de Beiusiu s'au cuprinsu cu esecutiune: porci, lemne, vinuri s. c. l. Chiaru si dela Budapest'a a alergatu la Orade'a unu procuroru, fundationalu spre a cercetá starea unei assecuratiuni pentru casulu de mórte: politia acestei assecuratiuni se fia fostu opemnorata pentru 15.000 imprumutati din fundulu religiunariu. Acelasiu procuroru a fostu si in Beiusiu, ce a cautatu nu scimu, de nu cumva starea fondulu instructu alu domniului. Intre multe alte datorii ale repausatului mai caracteristica e un'a de 2000 fl. imprumutati dela unu preotu diecesanu.

In catu e séu nu atacata averea diecesei, nu se scie cu precisiune, déra la inmormentare se vorbea despre sume mari luate din fundatiune, lasu ca aci s'au potutu viri si esageratiuni, póte ca calculate spre a discreditá corporatiunea, carei e concrediuta administratiunea fonduriloru,

Oricum va fi, preotimea diecesana cere si pretinde cu totu dreptulu, cá respectiv'a corporatiune se grabésca a face lumina asupra starei fundatiuniloru, si inca nu numai in generalu, ci in tóte amenuntele. Acést'a e una dorintia vechia si justa a diecesaniloru, si acumu e tempulu supremu, candu trebuie se se realizeze cu atatu mai vértosu, ca inca sub episcopulu Josifu Papp Szilágyi s'á facutu promisiunea solemná de a impartasi clerului din tempu in tempu unu conspectu esactu despre averea diecesana. Ásia se urméza si in alte locuri, precumu d. e. in dieces'a Lugosiului, unde clerulu este informatu prin cerculariu despre averea publica a diecesei sale. La noi inse, acumu dupa atatea sgomote nelinistorie, nu se va indestuli nimene numai cu conspecte generali publicate in cercularie, ci clerulu doresce se védia tóte actele referitorie la fundatiuni. Spre acestu scopu vicariulu generalu si capitululu, déca nu suntu aplecati a aduná totu clerulu, se conchiamé celu puçinu unu consistoriu plenariu din toti assesorii jurati, lenga cari se so invite si seculari distinsi, jurisconsulti esperti, cari nu voru pregetá a servi cu luminele loru spre a intreprinde cele necesarie pentru assecurarea fonduriloru. Acést'a e parerea nóstra a mai multora, inse déca cineva scie altu modu, care ar' conduce mai usioru la scopu, espuna-lu discussiunei publice, si fia convinsu, ca aflandu-lu mai corespondentioru bucirosu 'lu-vomu adoptá, si-lu voru adoptá cu noi toti, cati dorescu din sufletu, cá se incete unadata sgomotele nelinistorie, si se se restabilésca increderea reciproca si solidaritatea cea atatu de necessaria intre membrii mici si mari ai clerului diecesanu. Noi propunemu consistoriulu plenariu pentruca pana acuma acela é singur'a corporatiune legala, care aru poté representá clerulu si aru poté fi conchiamata de vicariulu generale fo'a amanare.

Nimeni nu póte trage la indoiéla dreptulu clerului de a urgita eruarea statului fundatiuniloru sale si in casu candu n'aru esiste atatea faime nelinistorie. Clerulu si poporulu diecesei Oradane 'si-duce amente cu pietate, ca dela episcopii de mai inainte au remasu sume considerabile in folosulu diecesei. Ásia dela episcopulu Samuilu Vulcanu intre altele fundatiunea gimnasiului de Beiusiu pentru dotarea profesoriloru si pentru panea, ce se da tineriloru seraci. Noi credemu, ca clerulu si poporulu diecesanu aflandu ca acea fundatiune nu e de ajunsu spre acoperirea tuturoru lipseloru,

in tempuri bune s'aru sufucá a redicá celu puçinu fundatiunea de pane la atata, cá cativa dintre studentii mai miseri se póta capetá si fiertura macaru numai de vreo cateva-ori pe septemana. Déra cine se póte laudá, ca cunósce esactu statulu fundatiunei memorate, candu nici professorii gimnasiali nu-lu cunoscú cumu se cade, ci audu numai, ca unii debitori de vreo trei ani suntu in restantia cu interesele dupa capitale de 14.000, 16,000 fl.

Dela episcopulu Vasiliu Erdélyi esiste fundatiunea scoleloru normale de Orade'a si Beiusiu (36000 fl.), alta fundatiune pentru veduvele si orfanii preotiloru (9000 fl.) si dupa mórtea acestui episcopu a mai capetatu diecesea cá la 50.000 fl., cari forméza asianumit'a cassa diecesana. Déra cine scie, dupa ce norme se dau ajutoria din acea cassa, candu se spune, ca episcopulu Olteanu assemná dintr'ens'a dupa placu la unii din parochie mai bunisióre cate 100—150 fl. ér' la altii din parochii mai scapatate cate 40 fl.? Se dice ca si ornatele bisericéi catedrale, cu care s'a facutu parada la jubileu s'aru fi solvitu din cass'a diecesana, (1406—1800 fl.), ba unii se temu, ca insusi capitalulu ar' fi atacatu.

Dupa episcopulu Iosifu Papp Szilágyi au remasu bani in cass'a de economii de Oradea-mare 120.000 fl. in naturalii si pretensiuni active; érá cam atata. Din acésta massa episcopulu Ioanu Olteanu a sciutu stórce 64.000 fl. in bani si naturalie sub titulu de reparatiuni si fondu instructu. Restulu vine a se impartu in sensulu conventiunei Coloniciene si asia se cuvine si diecesei o parte bunicica. Ei, dér' se vorbesce ca episcopulu Olteanu a incassatu pretensiuni active ale acestei masse pana la 20.000 fl. Cumu se va restitu acésta suma din mass'a lui Olteanu, mai alesu deca se voru computá reparatiunile necesarie si fundulu instructu in aceeasi mesura cá dupa Papp Szilágyi, si déca se voru realisá pretensiunile privatiloru, cari au atacatu mass'a cu esecutiuni, nu scimu. Din fondulu nealisenabilu alu episcopatululu a luatulu Olteanu suma insemnata (dóra 40.000) in obligatiuni urbariali pre lenga consensulu celoru competenti.

Acésta suma inca trebuie se se restituie cumva. — Se mai memoramu fondulu veduveloru si orfaniloru de preoti (dóra 108 000), la carele contribuie clerulu in totu anulu. Despre acestu fondu inca se andu tenguiru, ca va avé multe restantie si pe la unii preoti, si nici pana astadi nu se scie, ca óre protopopulu, carele a portatu icón'a de aderintia la jubileu, solvit'a cele 400 fl. cu care datorea de vró 14 ani.

Óre n'ar' fi justu si ecuitabilu, cá bisericéle respective parochiale se concurga cu nesce percente moderate la acestu fondu si la celu alu preotiloru neputintiosi? Dara fondulu seminariului, la care s'au aflatu unele incurcaturi dupa repausatulu rectoru Ioanu Papp?

Este cunoscutu in diecesa, ca canoniculu Teodoru Kóvari cá directoru gimnasialu, considerandu neajunsele fonduriloru, a insistatu cu tóta energi'a, cá se se redice censulu capitaliloru la 8%, si capitululu aru fi si adusu decisiune in acestu intielesu, dérá nu se scie pana la ce gradu s'au realizatu acea decisiune, destulu ca veduvele si orfanii de preoti nu capeta pensiué mai mare decatu pana aci. Ne e rusine se spunemu, ca o veduva are pensiué numai de 80—100 fl. pe anu, érá preotiloru le compete pensiué de 120 fl.

Dupa tóte aceste nu se mire dér' nimeni, ca clerulu diecesei Oradane cere si pretinde, cá se-i se dè ocaziune a cunósce statulu fonduriloru sale din acte si documente. Vicariulu generale cu capitululu voru binemeritá de diecesa, déca voru implini catu de curundu acésta justa cerere a clerului.

Despre guvernarea Olteanului cu alta ocaziune.

Mai multi preoti diecesani.

Inaltu ordinu de di pe armat'a romana.

Ostasi!

Straduintiele vóstre, nobilele si eroicele suferintie, ce ati induratu, sacrificiele generóse, ce ati facutu cu sangele si cu viétia vóstra, tóte aceste au fostu resplatite si incunnate in diu'a in care ingrozitóra Plevn'a a caditu inaintea vitejiei vóstre, in diu'a in care cea mai frumósá óste a Sultanului, celu mai illustru si bravu generalu alu seu, Osman biruatorulu, au fostu biruiti, si-au depusu armele inaintea vóstra si a fratiloru vostri de gloria, soldatii Majestatii Sale imperatorului Russei.

Povestea faptelor maretie ale trecutului, voi

ati imbogătitu-o cu povestea faptelor nu mai puțin mari ce ati saversitu, si cartea vécuriloru va pástrá pe nestersele ei foi numele vostru.

In curendu ve veti întorce in tíera, purtându fia-care scrisu pe peptulu seu Virtutea sa de osténu si devotamentulu seu pentru Patria, Crucea trecerii Dunarii si medali'a Aparatoriloru Independintiei Romaniei. Atunci, candu veti ajunge la caminele vóstre, in orasiele, satele si catunele, in cari v'ati nascutu, veti spune parintiloru, fratiloru, rudelor vóstre, ce ati facutu pentru tíera. Betranii ve voru ascultá amintindu'si de vremile de marire ale némului romanescu, de cari, din mosi-stramosi, au auditu; tinerii voru vedé in voi esemplulu insufletitu alu datorieloru loru viitórie; éra maréti'a figura a Romaniei va privi mandra si liniscita, ca vecinica 'i va fi viéti'a, pe catu, va avé fi cu animi calde si braéie voinice cá ale vóstre.

In numele tierii, Domnulu si Capetenia vóstra ve multiamesce si ve da fia-carui din voi sufletésc'a imbraçisiare a vitejiloru.

Datu in Plevn'a, in 1 Decembre 1877.

Carol.

M. S. Domnitoriulu, oferindu A. S. I. marelui duce Nicolae, comandantu-siefu alu armatelor russe, medali'a nóstra de Virtute militare, i-a adressatu urmatórea scrisóre :

„Altetiei Sale imperiale marelui duce Nicolae, comandantu-siefu alu armatelor russe!

Monsignore!

Bunavointia, cu care Alteti'a Vóstra imperiale onorá in totdeun'a armata romana, a cuceritu pururea Mariei Vóstre adancai recunoscintia si cea mai viua a ei afectiune. Talmacescu dér' nu numai simtiementele Mele personale, dér' si gratitudinea întregi Mele armate, roganduve se binevoiti a primí medali'a Mea pentru „Virtute militara“. Acestu insemnu, portatu de Alteti'a Vóstra imperiale va fi o aducere aminte durabila atatu a primejdielor infruntate, cu obicinuit'a Vóstra barbatia in mediuloculu trupelor romane, cu ocasiunea inspectiunei, ce ati facutu la un'a din bateriele nóstre inaintate sub foculu pusciloru inimice la 4/16 Septembrie, candu amu avutu onórea a insoçi pe Alteti'a Vóstra imperiale, catu si a visitei, ce ati binevoitu a face impreuna cu mine la 20 Sept. (2 Oct.) in transieurile nóstre aflate imediatu sub proiectilele turcesci.

Armat'a Mea a serbatu astadi isband'a ce a avutu la Rahov'a, isbanda viu dorita de Alteti'a Vóstra imperiale din caus'a insemnatatii militare a acelei localitati, precumu si in vederea operatiuniloru ulterioare ale armatelor nóstre. Mi s'a parutu, ca acésta di este cea mai nemerita spre a rogá pe Alteti'a Vóstra imperiale se primiti acést'a marturia de stima si de pretenia din partea Mea, de devotamentu si de respectuósa afectiune din partea armatei romane.

Profitu de acést'a ocasiune spre a ve reinoui, Monsignore, expresiunea simtiemintelor de inalta consideratiune si de cordiala afectiune, cu care remanu alu Altetiei Vóstre imperiale bunulu veru

CAROL U.

Poradim, in 12/24 Novembre 1877.

Alteti'a S'a imperiale a facutu Mariei Sale urmatoriulu respunsu :

Altetiei Sale Domnului Romaniei.

Monsignore!

Am primitu scrisórea, ce Alteti'a Vóstra ati binevoitu a mi adressá la 12/24 ale acestei luni, si vinu a ve asigurá, ca pretiuescu fórte viu onórea ce mi faceti, conferindu mi medali'a Vóstra pentru „Virtutea militara“. Asemenea me simtu miscatu de atentiunea ce ati avutu de a mi esprima dorintia, cá acést'a medalia se mi aminteze impregiarile, in cari am avutu fericirea de a me aflá alaturi cu Alteti'a Vóstra sub foculu inamicu.

Permiteti mi a ve repeti cu acést'a ocasiune, ca in totdeun'a am fostu fericitu de a recunósce bravur'a si solidele calitati militare ale armatei romane. Sciti éra si prea bine, cu ce incredere am doritu a ve vedé concurendu cu trupele Altetiei Vóstre la întreprinderile nóstre si amintirea fratiei nóstre de arme pururea mi va fi scumpa.

Isband'a dela Rahov'a apartiene pe deplinu armelor romane si in afara chiaru de interessulu generalu, ce ea ofera pentru operatiunile nóstre, astfelu, precumu prea bine o observati, eu impartasiescu din sufletu multumirea ce poteti resimti, cá suveranu si cá siefu supremu alu unei armate, carei ati datu atatea ingrigiri.

Speru, ca Alteti'a Vóstra n'ati lipsitu a ve dá séma despre simtiemintele de devotamentu si de adanc'a si respectuósa simpatia, ce trupele russesci, puse aici sub comand'a Altetiei Vóstre, sunt in totdeun'a fericite a ve dovedi. Aflu eu insumi o fórte mare satisfactiune de a vedé asiá de inaltu pretiuite meritele Vóstre militare.

Associandu-me la aceste simtieminte, mai sunt petrunsu si de o adeverata recunoscintia pentru concursulu lumibatn, fermu si devotatu ce l'am primitu in tóta impregiararea dela Alteti'a Vóstra, in comandamentulu ce exercitati asupr'a trupelor aliate inaintea Plevnei.

Ve rogu Monsignore a primí expresiunea inaltei consideratiuni si cordialei iubiri, cu care remanu alu Altetiei Vóstre Serenissime prea afectiunatulu veru si prea devotatu amicu

NICOLAE.

Bogotu, in 18/30 Novembre 1877.

(„Monitoriulu.“)

Dela teatrulu resbelului.

„Monitoriulu oficialu, publica o relatiune fórte importanta despre luarea Plevnei. In introducere dice :

I. S. Domnitoriulu, comandantu-siefu alu armatei de im-resurare a Plevnei, petrecu tóte dílele, dela 16 pana la 27 Novembre st. v. in dese inspectiuni ale linielor trupelor nóstre, ale lucratoru nóstre de intarire, intalninduse desu cu A. S. I. Marele duce Nicolae, cu care conferá asupra tuturoru cestiuiloru privitóre la operatiunile militare, lucrandu cu E. S. generalulu Tottleben si cu principele de Imeritia, siefulu de statu majoru generalu, primindu in fine reporturi si dandu ordinele miscariloru ce aveau de facutu diferitii generali.

Trei erau numai probabilitatile pe cari ambii comandanti le recunoscusera posibile in miscarile ce inamiculu putea se executa, in alternativ'a in care era pusu : séu de a capitulá din cauza de lipsa de provisiuni si munitiuni, séu de a face o esire spre a strabate prin fortia liniile nóstre, seu, in fine, de a primi ajutoriulu unei armate de despresurare, pe care Mehemet-Ali áru fi potutu incercá a o aduce spre a degagiá pe Osman din Plevn'a. Prim'a ipotesa era o cestiune de timpu, in faci'a careia armata aliata nu putea avé de catu unu rolu órecum pasivu si espectantu. A trei'a ipotesa, aceea a unui ajutoriu de trupe, care aru fi venitu se debloceze fortiele otomane din Plevn'a, comandantii de capetenia luasera mesuri spre a o dejuca: trimiterea corpului generalulu Gurko spre Orhani'a si spre Sofi'a, precum si luarea Rahovei de trupele romane si inaintarea loru spre Cibru, Lom si Arcer-Palanka, avea de scopu de a impedicá ori-ce sosire de trupe turcesci in ajutoriulu lui Osman. A dou'a ipotesa, adeca incercarea unei esiri si strabateri prin fortia a linielor nóstre, era cea mai posibila, fiindu datu caracterulu indrasnetiu si energicu probatu de comandantulu armatei turcesci, Osman pasia si de numerulu respectabilu alu trupelor resboite de cari dispunea.

In contra acestei ipotese, I. S. Domnitoriulu, comandantulu armatei, in intielegere cu marele duce Nicolae si cu generalulu Tottleben, luase tóte mesurile necesarii spre a zadarnici acésta suprema silintia a inamicului de a scapá din manele nóstre.

M. S. Domnitorulu, prevediendu, dupa situatiunea strategica a miscariloru ce inamiculu putea întreprinde, ca punctulu efectivu de esire ce elu si-aru alege nu putea fi altulu de catu sioseau'a despre Vid spre Dolny-Dubnik si Etropol, facuse cu generalulu Tottleben incercari si exercitiuri cu trupele spre a vedé cum, in ce timpu si cu ce fortie, aru puté ajunge pe punctulu de esire, alu inamicului. Astu-felu comandantulu-siefu si ajutoriulu seu se putusera incredintia despre esactitudinea si repeditiunea cu care se puteau executa ordinele prescise in casu de esire a vrasmasiului, si, gratia acestoru incercari, se constatase ca, in timpu de cate-va ore, o fortia de aprópe 30.000 se putea aduná pe punctulu in care inamiculu aru fi potutu da isbirea s'a, aceste fortie compunenduse de done divisiuni de grenadiri imperiali, si o brigada din corpulu alu 9-lea, postate peste Vid, si de doue divisiuni romane. Afara de aceste trupe, mai remanea unu numeru aprópe coversitoriu de fortie in reserva.

Prin prizonieri si desertori se obtinuse sciintie ca armata turcesca si poporatiunea din Plevn'a simtia lipsa de provisiuni; inse aceste sciintie erau vagi si nesigure, si nu se putea prevedé deca

ratiunile erau impuginate din sleire séu spre a le economisá mai multu si alimentá inca timpu nai îndelungu ostirea din Plevn'a. Apoi continua :

In nóptea de 27 Nov. st. v. pe la 2 óre av turile brigadei Sachelarie si ale divisiunei a 4-a o miscare a inamicului, care aduná trupe spre gur' si incepuse construirea unui podu pe Vidu sub protectiunea intariloru sale dela Opanez. Ordinele, ce erau prescise trupelor, fura imediatu executate, reservele pasira la locurile de batae ce le erau indicate, trupele remasera peste nópte in veghiare sub arme, cavaleria cu caii harnasiati, gat'a a intrá in actiune la primulu semnalu. I. S. Domnitoriulu fu incunoscintiatu telegraficu de cele ce se petreceau.

In díori de díua comandantulu divisiunei a 2-a, colon. Cerchezu, fu incunoscintiatu de comandantulu trupelor din transieuri colonelu Cotrutiu, ca observase o miscare de retragere a inamicului din redut'a din faci'a Grivitiei Nr. 2. La óra 9 de diminetia trupele din transieuri, compuse din reg. 4 de linia si unu batalionu din alu 6-lea de linia, inaintéza asupr'a redutei, pe care o gasesce evacuata, si de acolo mergu repede asupr'a campului retransiatu dela Bucovu, pe care lu gasescu slabu ocupatu. Cateva focuri de pusci primira pe soldatii nostri, cari se repedu in campulu retransiatu si desarméza slab'a garnisóna turcesca, ce se aflá intr'ens'a.

Generalulu Cernatu, comandantulu trupelor romane, pornise cu statulu seu majoru la fortulu „Alecsandru“, de unde dirigea tóte miscarile pe partea nóstra. M. S. Domnitoriulu porni de diminetia dela cuartirulu seu spre campulu de lupta. Pe la órele 10 parte din trupele brigadei Sachelari si brigad'a Boranescu din divisiunea 4-a ocupase dejá trei redute pe inaltimile dela Opanez; aceste trupe schimbau focuri dese cu inamiculu, care se retrasera in a dou'a linia de redute si se mantinea in ele spre a protege esirea s'a in valea Vidului. Siefulu de statu-majoru alu armatei romane, colonelu Falcoianu, primi ordinu a recunósce la redut'a cea mare a Opanezului spre Bucov'a, resistentia inamicului pentru a se dispune ataculu celor doue redute ce mai remasera in manele inamicului. Patru tunuri de 9 din bateri'a Criminénu, sub comand'a majorului Vartiadi, deschisera decoperitu unu focu violentu asupr'a reduteloru turcesci. Colonelulu Falcoianu dete apoi ordinulu de atacu, care se executa sub ochii generalulu Cernatu si generalulu Manu si a statului-majoru romanu. Trupele, compuse din cinci companii din regimentulu alu 5-lea de dorobanti, o compania din alu 6-lea de dorobanti si o compania din regimentulu 1-u de linia, s'au condusu sub comand'a siefiloru loru si a colonelului Sachelarie, cu o admirabila bravura; ele s'au aruncatu cu resolutiune asupr'a reduteloru infruntandu unu focu violentu si colónele nóstre sarindu cu barbatia in siantiuri si incepundu escaladarea parapetului reduteloru, aparatoriilor loru depusera armele. Pe acestu punctu numai aprópe 2000 de prizonieri, 6 tunuri, arme si munitiuni cadiura in manele nóstre.

Pe la órele 12 brigad'a Cantili, precedata de bateri'a calareti'a Alecsandrescu inaintá spre sioseu'a Sofi'a dincolo de Vidu spre a luá pe inimici in flancu. In acelasu timpu colonelulu Cerchezu, in capulu divisiunei a 2-a inaintá spre Bucov'a directu asupr'a Plevnei, si regimentulu alu 6-lea de linia, sub comand'a siefulu seu si conducerea locotenentulu colonelu Algiu, cobori in orasiu, si aceste trupe fura cele d'antaiu, cari intrara in orasiulu Plevn'a.

In acelasu timpu, candu aceste fapte se petreceau in partea linielor nóstre, in liniile russesci trupele imperiale din pregiorulu Plevnoi, sub comand'a generalulu Skobeleff, sosesau la locurile loru de bataie, éra peste Vidu se armá lupt'a cea mai crancena intre capulu colóneloru turcesci si cele doue divisiuni de grenadiri imperiali, postate acolo spre a inchide drumulu de esire alu inamicului. Primulu atacu alu turciloru fu impetuosu si executatu cu o asiá mare energia, incatu, trecundu podulu de petra de peste Vidu si pe celu ce lu asverliserá nóptea, compusu de care, impreunate unulu de altulu, ei strabatura prim'a linia pana aprópe la redutele nóstre dela Dolny-Etropolu, facundu-se stapani pe o reduta, luandu 6 tunuri russe si puindu divisiuniloru de grenadiri peste 1500 de ómeni afara din lupta. Osman-pasi'a in persóna comandá prim'a colóna turcesca de atacu. Puçinu dupa acést'a acei bravi grenadiri respinsera despetatul siocu alu inamicului, ii luara redut'a si tunurile cucerite inapoi, luandu turciloru 12 tunuri. Musirulu Osman insusi fu ranitu in capulu trupelor sale, cari fura asverlíte dincóce de podu cu enorme perderi.

Pe candu incercarea de esire a inamicului érá sdrobíta pe frontulu ei de vitejii grenadiri imperiali, trupele divisiuniloru a 2-a, a 3-a si a 4-a romana operau junctiunea loru in spatele inamicului. Acést'a vedinduse respinsu in faci'a de grenadiri imperiali si asverlíte peste Vidu, batutu in flancu de bateriile nóstre instalate pe positiunile cucerite la Opanez si atacatu a reversu de trupele romane, cari i inchideau drumulu, inamiculu, incongiuratu de tóte partile, incetá lupt'a si arbori drapelulu albu pe mai multe puncte. Trupele nóstre procedara la desarmarea inamicului si lá adunarea prizonieriloru; numai in acestu punctu se predara in manile romaniloru veri o 6000 de prizonieri, 26 de tunuri si o mare cantitate de pusci si de munitiuni de resbelu,

cari se depusera in gramadi pana la definitiv'a impartire a profesorilor intre ambele armate russo-romane.

Unu ofieriu superioru turcu se presentã in timpulu operatiuni si ceru a vorbi cu comandantulu trupeloru din partea. Condusu inaintea colonelului Cerchezu, ofierulu declarã, ca este tramisu de musirulu Osman, ranitu intr'o casa din apropiare si doresce a se intielege in privinti'a sôrtei trupeloru sale. Colonelulu Cerchezu, insoçitu de colonelii Arionu, Berendei si mai multi ofieri din statulu-majoru, merse la locul indicatu, unde gasi pe Osman-pasi'a ranitu, incongiuratu de mai multi pasi comandanti de divisiuni si de brigade si de siefulu seu de statu-majoru, care i declarã, ca se considera de prisionieru impreuna su armat'a s'a, care a depusu armele, dupa ce a facutu totu ce onôrea militara i comandã, si voesce a cunoesce, care este sôrtea ce i se va hotari pentru densulu si trupele sale, comptandu pe marinimi'a invingatoriloru catra nesce soldati, ce'si facura datori'a, precumu si pentru oco-tirea populatiunei din Plevn'a.

Comandantulu-siefulu alu armatei otomane declara, ca soldatii sei au pentru patru zile hrana asupr'a loru si ca se mai afla inca provisiuni pentru 9 zile in magazine in Plevn'a, cari le lasara acolo pentru populatiunea orasiului. Colonelu Cerchezu declarã musirului, ca A. S. I. marele duce Nicolae, comandantulu-siefulu alu armatelor imperiale si I. S. Domnitoriulu Romaniei voru decide in privinti'a sôrtei armatei prisioniere, dér' ca pôte fi incredintiatu, ca atatu populatiunea din Plevn'a, catu si ostirea turcésca va fi tratata cu tôte menagiamentele, ce merita nesce ostasi, cari, chiaru inimici, si-au indeplinitu pana in capetu datori'a loru. Dupa catva timpu sosi unu adjutantu alu Maj. S. Imperatului, care transportã in trasura cu escorta pe musirulu Osman la Plevn'a spre a se infacisia inaintea marelui duce Nicolae si a Domnitoriului.

M. S. Domnitoriulu urmasu lupt'a si dirigiase in persoana miscarile dela redut'a Crajov'a, unde se adusera inaintea s'a 7000 prisionieri si 6 tunuri luate de trupele nôstre, si dupa ocuparea Plevnei de catra trupele nôstre. Inaltimea s'a si facu intrarea pe la ôrele 3 in orasiu sub aclamatiunile frenetice ale armatei. Aci sosi si marele-duce Nicolae si Osman fu condusu inaintea Mariiloru loru. Dupa o scurta intretienere, in care atatu marele-duce catu si Domnitoriulu facura laudele loru comandantulu-siefulu turcu despre valôrea cu care se aperase si incredintiendu'lu, ca elu si armat'a lui se voru bucurã de tractamentulu celu mai bunu impusu de regulile resbelului, se desemnã musirului orasiulu Plevn'a cá locuintia pana la ameliorarea ranei sale, care nu presintã gravitate si pana la transportarea s'a in Russi'a.

Astfelu se terminã diu'a de 28 Nov. si cu dens'a resistenti'a inderetnica si sangerôsã, ce inimiculu opunea de atat'a timpu armatelor chrestine in dosulu intaririloru, ce redicase la Plevn'a.

Societatea limbelor romane.

Domnulu Alph. Roque-Ferriere, secretariulu societatii limbelor romane, ne tramite din Montpellier (Franci'a) unu programu alu numitei societati, cu rogarea, se'lu damu publicitatii. Dandu locu cu cea mai mare bucuria acestui programu fôrte interesantu, speramu, ca cu tóta scurtimea timpului voru participã si dintre romani catu mai multi la frumosulu concursu din cestiune:

PROGRAMU.*)

In Marti'a Pasciloru din 1878, — in care coincide cu bimillenari'a aniversare a fundatiunii cetatii „Aqua Sextiae“ (Aix en Provence) de catra romani, — „Societatea limbelor romane“ va decerne la Montpellier, in siedinti'a solemnã a celui de alu douilea alu seu concursu triannualu, un'a cupa mare simbolica de argintu, cá premiu autorului celei mai bune poesie pe them'a urmatória: „Cantulu latinului,“ séu altfelu disu „Cantulu gintii latine“.

Pentru acestu premiu, care este oferitu de Esc. S'a d. A. de Quintana y Combis, presiedinte alu jocuriloru florali ale limbei catalane dela Barcelon'a in 1874, — limb'a romana, francesã, catalana, italiana, provençale si tôte limbele latine sunt admise la concursu.

„Societatea limbelor romane“ doresce, cá acést'a poesia, care nu trebe se fia pré lunga, se se considere cá unu feliu de cantu de ginte, potendu, gratia a numerôse traductiuni pe acelasu rhythmulu, se devina unu cantu comunu tuturor popóreloru, cari vorbescu astadi unu idiomu derivatu din vechi'a limba a Romei.

Concurentii sunt invitati a indicã intr'unu

*) Traduction roumaine, par M. le Dr. Obédénare de la Société académique roumaine de Bucarest.

modu precisu, de care limba séu dialectu se voru fi servitu.

Manuscriptele poesiei „Cantulu latinului“ potu chiaru fi insoçite de notatiunea musicale a unei arie potrivite cu vorbele.

E neaparatu, cá manuscriptele se fia adresate franco inainte de 15 Ianuariu 1878 (ultimu terminu de rigóre) catra secretariulu societatii (à Monsieur le secrétaire dela Société des langues romanes, à Montpellier, France.)

Manuscriptulu va portã un'a epigrapha, care va fi copiatã si pe unu plicu sigillatu, care se contiena scrisu numele si adress'a autorului.

Poesiele tramise cauta se fia inedite.

Societatea si reserva dreptulu de a face se se traduca in tôte limbele romane „Cantulu latinului“, care va fi premiatu, si de a modificã, séu chiaru schimbã notatiunea musicale a ariei. In casu, schimb s'ar' face unu concursu pentru aceste doue ultime obiecte, unu nou programu specialu va fi anunctiatu inainte de 1 Iuniu 1877.

Manuscriptele tramise nu se voru mai restitui, ci voru fi depuse in archivele Societatii, care va avé dreptulu de a publicã un'a data cu bucat'a premiata si tôte acelea, cari ise voru paré, ca merita de a fi imprimate.

Cu 1-a Ianuarie v. 1878

se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI.“

Rogamu pe domniile aceia, a caroru abonamentu espira cu 31 Decembre st. v. cá se grabésca cu reînnoirea lui inca inainte de anulu nou déca voiescu cá se li se tramita tói'a regulatu. Pentru cá se potemu stabili numerulu esemplarie-loru, ce sunt a se tipari, este necessariu, cá prenumeratiunile pentru semestrulu I 1878 se fia efectuate pana la finitulu lunei curente.

P. T. domniile noi abonati sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele esactu, aratandu si post'a cea mai aprópe de locul unde locuiescu.

Pretiuulu abonamentulu este: pentru Austro-Ungari'a 10 fl. v. a. pe anu, 5 fl. pe unu semestru si 3 fl. pe trei luni, ér' pentru strainatate 12 fl. pe anu, 6 fl. pe siese luni si 4 fl. pe trei luni. Scrisorile sunt a se adressã la

Redactiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI“
in Brasiovu.

Ajutoria pentru raniti.

Brasiovu, 20 Decembre 1877.

Domnule Redactoru! Precumu sciti, trei luni de dile am fostu absentu pentru afacerile mele comerciale in Romani'a.

In acestu timpu au sositu la adress'a mea aici dela mai multe onorabile dómne si domni ofrande in bani, scama, panza, bandage s. a. pentru bravii ostasi romani raniti.

Adi in conformitate cu ordinulu ministerialu am presentatu politiei locale cate o copia dupa fiecare lista originala ce am primitu cu ofrandele trimise, si toti banii **florini 525 33 cr., franci 114 si galbini 12** sositu in absentia mea iam espediatu cu post'a de adi la adress'a principelui Dimitrie Gr. Ghic'a presiedintele societatii „Crucea rosie“ in Bucuresci dimpreuna cu listele de numele dómneloru si domniloru, cari au avutu generositatea a contribui acele sume in bani, in scama, panza, bandage etc.

Pana ve va permite timpulu si spatiulu a publicã listele detailate din fiecare urbe in stimabilulu dvóstre diu-ariu, ve rogu, domnule redactoru, spre a satisfacere pe onorabilele dómne si domni a publicã in resumatu sumele de bani si obiecte mai josu notate ce am primitu, in celu mai apropiatu Nr. alu „Gazetei“.

Primiti, ve rogu, si cu acést'a ocaziune asigurarea despre inalt'a stima si consideratiune ce ve conservu.

Diamandi I. Manole.

Din Darstele Brasiovului prin parochulu Tom'a Barsanu 14 coti panza si 6 franci, 20 florini 62 cr. v. a.

Dela Dimitrie Cepescu din Timisiu 20 franci.

Dela Petru Fodoreanu din Gherla 6 florini.

Dela dómna Ecaterin'a Moldovanu din Igiu

3 chilo 35 dekagr. scama, 3 buc. panza, 12 compresse si 23 fl. 90 cr.

Dela Liviu Muresianu, medicu in Borgo-prundu dela mai multi domni si dómne adunati 33 fl.

Dela junimea romana din Pesta prin domnulu Ioanu Dragosiu 1 fl. in argintu si 26 fl. 20 cr. Sum'a 27 fl. 20 cr.

Dela Abrudu prin domnulu Alesandru St. Siulutiu 42 fl.

Dela Indolu prin parochulu si ad. prot. Petru Ales. Vlas'a 23 fl. 64 cr.

Din comunele Cutu si Vingardu prin domnulu Ioanu Diu alias Deçanu. invetiatoriu 1 chilo scama, 36 darabe panza si bani 25 fl. 53 cr.

Dela domniór'a Susan'a Fratesiu din Sanpetru: 10 franci; domniór'a An'a Fratesiu 1 fl.; domniór'a Susan'a Fratesiu 1 pachetu cu panza, camasi, stergare, adunate dela mai multe femei romane din Sanpetru.

Dela Cohalmu prin domnulu Gallea, ingeniériu 1 galbinu si 29 fl. 42 cr.

Dela Gherla prin dómna Ludovic'a Borgovanu n. Antonu, preot. si professorésa 1 galbinu, 1 francu si 30 fl. 42 cr.

Dela Abrudu prin domniile Alesandru Lazaru si Nicolae Crisianu 30 franci si 67 fl. 20 cr.

Dela Velcheriu prin domnulu Ioanu Albénu 15 stergare, 2 camasi si bani 11 fl.

Dela dómna Aurelia Belesiu nasc. Ratiu din Aradu 1 chilo scama fina si bani 20 franci.

Dela dómna Elisavet'a Ratiu din Lipov'a 1 galb. Dela dómna Iuli'a Moldovanu din Bozias 7 buc. panza si bani 6 fl.

Dela domnulu Axentie Severu 1 pachetu cu 3 chilo 82/100 scama.

Dela domn'a An'a Popu, nasc. Lemeny din Clusiu 62 dekagrame scama fina, 9 fasi late si 10 dekagrame panza olanda.

Prin domnulu Grozescu din Nagy-St.-Miklos (Banatu) 1 pachetu cu 1 chilo 25 dekagr. scama fina dela dómna Adelaid'a Costin si unu pachetu cu camasi, ismene, fasi 2 1/2 chilo (pentru aceste obiecte nu am primitu avisu cu epistola.

Prin domnu George Stinge dela Romanii din Brasiovu 7 franci si 40 fl.

Prin domnulu avocatulu Augustu Munteanu din Desiu, adunati din giurulu Gherlei si Desiului 9 galbini, 20 franci si 138 fl. 40 cr.

Sum'a totalã 12 galbini, 114 franci, 525 fl. 33 cr. v. a. Diamandi I. Manole.

Anunciu.

Subscrisulu aduce prin acést'a la cunoscenti'a onoratului publicu, ca si-a deschisu cancelari'a advocatiale' in strad'a Scheiloru Nr. 101 in casele d. I. B. Gamulea.

Brasiovu, in 15/3 Decembre 1877.

SIMEONU A. DAMIANU,

3—3

advocatu.

A esitu din tipariu dilele aceste:

AMICULU POPORULUI. Calindariu pe anulu 1878

de
VISARION ROMANU.
Anulu XVIII.

Cuprinsulu. — I Textu. Cronologia, serbatorile, intunecimi, regintele anului, cele 12 luni adaugite cu calindariu istoricu, calindariu agronomicu (reveditu si inovutu), calindariulu evreiloru, aspectulu (reveditu dela) genealogi'a caseloru domnitórie, cursulu calóru ferate, calindariulu postalulu, serviciulu telegraficu, mersulu diligentiiloru, despre timbre, térgurile, valórea cuponiloru. — In partea a dóua: „Astrucatii“, istori'a unei mari nenorociri. — „Despre temperamente“, de Dr. I. A. Lapedatu. — „Despre insemnatatea testamentelor“, de Dr. M. . . n. — „Cazaci“. — „Despre ostasi turci“. — „Legea de usura“. Agronomia: Classificarea pamenturiloru dupa plante. — Cumu are se fia unu celaru bunu? — Ingrasierea porciloru. — Inimicii albineloru. — Tabela pentru poterea incoltitoare, periodulu vegetatiunei si greutatea de midioculu a celoru mai principale plante agricole. — Mediculu de casa. — Poesii. — Varietati: Torpilele, notitie economice, margaritare, posne, anunciuri.

II Illustratiuni: Antegarda de cazaci la panda, matrosi turci, angagiari de basi-bozuci, recruti turci plecandu in Asi'a, prisionieri bulgari in Rusciucu, basi-bozuci, o torpila esplodandu.

Pretiuulu unui esemplariu 50 cruceri, cu tramitere prin posta 56 cr., 10 esemplare 4 fl. 50 cr., 25 esemplare 10 fl., 50 esemplare 18 fl. 50 cr., 100 esemplare 35 fl.

Se pôte trage d'adrechtulu dela editoriulu **Visarion Romanu** din Sibiu, cumu si prin tôte librariile si vendiatorii sciuti.

2—3